

פרשת "החייל היורה בחברון"

"צה"ל אינו מיליציה פורעת חוק. הוא צבא הגנה מאורגן של מדינת חוק מתוקנת. לוחמיו מצווים להילחם במחבלים שבאים עליהם להורגם. אולם אל להם לבוא עימם חשבון לאחר שחלפה הסכנה שנושקפה מהם. זו מלאכתה של מערכת אכיפת החוק".

(מתוך פסק דינו של בית הדין הצבאי לערעורים)

ב-24 במרץ 2016 תקפו שני מחבלים פלסטינים בסכינים חייל וקצין שהיו בעמדת הבידוק בחסם ג'ילבר שבחברון. החייל והקצין השיבו אש. אחד המחבלים שנורה מת במקום. המחבל השני נפצע מקליעים שנורו לעברו ונותר שכוב על הכביש, פצוע. כמה דקות לאחר הירי במחבלים, כחלק מכוחות התגבור שהוזעקו למקום, הגיע לזירת האירוע סמל אזריה, חובש בפלוגה המבצעית בחטיבת כפיר. בשלב מסוים ירה סמל אזריה מנשקו האישי כדור בודד לעבר ראשו של המחבל, שהיה שרוע על הכביש, והרגו.

נגד סמל אזריה הוגש כתב אישום לבית הדין הצבאי של מחוז מרכז, בעבירות של הריגה והתנהגות שאינה הולמת. בכתב האישום נטען כי סמל אזריה ירה לעבר המחבל בשעה שלא נשקפה ממנו סכנה. בית הדין המחוזי הרשיע את סמל אזריה בעבירות שיוחסו לו. נקבע, כי גרסתו של אזריה, שלפיה חש סכנה, היא גרסה כבושה, מתפתחת ומתפתלת, שחלו בה שינויים דרמטיים, מבלי שנמצא להם כל הסבר משכנע. צפייה בכל הסרטונים שתיעדו את האירוע לימדה כי גרסתו של אזריה נסתרה בנתונים האובייקטיביים שעלו מן הצילומים. אומנם כמה עדים העידו כי נשמעו בזירה צעקות אזהרה, שלפיהן המחבל נושא על גופו מטען; אך עם זאת, נמצא כי הצעקות נשמעו זמן מה לפני הירי, ומכל מקום סמל אזריה ירה במחבל כשתי דקות לאחר תום הצעקות. עוד הודגש כי התנהגותו של אזריה בזירה לא התיישבה עם תחושה של סכנה ממשית - הוא לא נראה כמי שנקלע למצב לחץ ודחק, ואפשר היה להיווכח בכך בהכנות לקראת הירי. **הירי עצמו נעשה בהפרה בוטה של הוראות הפתיחה באש, ומבלי שניתנה לגביו הוראה מתאימה של מפקד**. לאור כלל הראיות בנוגע לזירת האירוע והשתלשלות העניינים במקום נקבע כי דבריו של אזריה מייד לאחר אירוע הירי, "דקרו את חבר שלי, רצו להרוג אותו, ולכן גם לו מגיע למות", ביטאו את הלך נפשו בשעת המעשה.

בדעת רוב השופטים הוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, עונש מאסר על תנאי והורדה לדרגת טוראי. שופט המיעוט סבר כי יש להטיל על סמל אזריה עונש מאסר בפועל של 30 חודשים.

ההגנה לא השלימה עם פסק הדין, וערערה הן על ההרשעה והן על חומרת העונש. **התביעה** הצבאית עתרה להחמרה בעונש המאסר בפועל.

בית הדין הצבאי לערעורים, בהרכב של חמישה שופטים, קבע כי אין להתערב בקביעות העובדתיות ובממצאי המהימנות שקבע בית הדין המחוזי, למעט בענייניו של מפקד הפלוגה. עם זאת, קבע בית הדין הצבאי לערעורים, כי גם ללא הסתמכות על עדותו של מפקד הפלוגה, עומדת הרשעת אזריה בעינה. נקבע, כי התשתית הראייתית הכוללת מלמדת כי אזריה ירה לעבר ראשו של המחבל ממניע נקמני, ולא מתוך תחושת סכנה אמיתית וכוונה, בגלל סכין שהייתה בקרבת המחבל או בשל מטען חבלה שעלול היה המחבל לשאת עימו, כפי שטען בחקירתו ובמשפטו. **על יסוד האמור, נקבע כי אחריותו הפלילית של אזריה לעבירה שיוחסה לו הוכחה מעל לכל ספק סביר, וכי אין הוא יכול לחסות תחת הסייגים לאחריות פלילית הקבועים בחוק כגון הגנה עצמית, צידוק או צורך**.

בית הדין הצבאי לערעורים דחה אף את טענת ההגנה, כי ננקטה כלפי החייל אפליה לרעה וכי העמדתו לדין היא בבחינת אכיפה בררנית. השופטים בחנו בדקדקנות את נסיבותיהם של

שלושה מקרי הרג של פלסטינים שהציגה ההגנה, וקבעו כי מדובר באירועים שונים בהיבטים מהותיים, אשר נבדלים במאפייניהם ובנסיבותיהם ממאפייני המקרה הזה.

בית הדין הצבאי לערעורים נדרש עוד לטענתו של סמל אזריה, שלפיה החלטת התביעה הצבאית להעמידו לדין הושפעה מהתבטאויות של הרמטכ"ל ושל שר הביטחון, וקבע כי העמדתו של אזריה לדין אינה חורגת ממדיניות התביעה המקובלת במקרים כאלה. הודגש כי לגורמי התביעה שיקול דעת עצמאי ובלתי תלוי, שאינו נסמך אלא על הפן המקצועי בלבד. גם את טענת אזריה בדבר השפעתן של שיחות שקיימו המפקדים בחטיבה לאחר האירוע עם חיילים שבהמשך נקראו להעיד במשפט דחה בית הדין הצבאי לערעורים; נקבע כי כשמתרחש אירוע חריג, בניגוד להוראות הפתיחה באש, חובתם של המפקדים לקיים תחקיר מסודר ולהציג לחיילים את עמדתם הפיקודית במקביל לחקירה הפלילית, תוך הפרדה מוחלטת ביניהם. טענת ההגנה בדבר הטיית משפט מצד השופטים נדחתה לחלוטין; נקבע כי לא נפל כל רבב בהתנהלות שופטי הערכאה המבררת ולא הובא בדל של ראיה כי השופטים היטו משפט או נשאו פנים.

לאור האמור נדחה ערעור ההגנה על הכרעת הדין.

החקירה והמשפט סוקרו בהרחבה באמצעי התקשורת, ועוררו עניין רב בארץ ואף במדינות העולם; אנשי ציבור רבים השמיעו את עמדותיהם בעניין ההליך המשפטי ותוצאותיו עוד במהלך המשפט. בשל כך שופטי בית הדין הצבאי לערעורים מצאו לנכון להבהיר כי ניהול ההליך השיפוטי לכל אורכו וההכרעה השיפוטית שניתנה בסיומו נעשו ללא כל השפעות חיצוניות.

אשר לערעורי הצדדים על העונש - נקבע, כי חיילי צה"ל מתחנכים ומחויבים לפעול בהתאם לערכים המפורטים במסמך רוח צה"ל, הוא הקוד האתי של הצבא:

"ערכים אלה הם [...] עמוד השרדה המוסרי של צה"ל, אשר מבחין ומבדיל אותו מאויביו. הם המבטיחים כי הצבא יפעל באומץ, בנחישות ובדבקות כדי להגן על המדינה ותושביה [...] מבלי לנצל לרעה את הכוח והסמכות שניתנים בידי חייליו, על בסיס כללים ידועים של מותר ואסור בהפעלת כוח ונשק, מתוך משמעת ומילוי פקודות ותוך הפעלה נכונה ומושכלת של שיקול דעת, בגדרי כללים אלה [...] שימוש שלא לצורך או מעבר למידה הנדרשת בכוח ובנשק, בוודאי באופן קטלני, הוא אסור, אינו מוסרי, אינו מועיל ואף מזיק".

בית הדין הדגיש כי במעשיו רמס אזריה שורה של ערכים, ובראש ובראשונה את הערך של קדושת החיים - כשהרג את המחבל ללא כל צורך מבצעי, שעה שהיה מוטל על הכביש פצוע וחסר אונים. אזריה השתמש בנשק שלא לצורך, שלא לשם ביצועה של משימה, והכול - כדי לבוא חשבון עם המחבל, ואף הפר את הוראות הפתיחה באש הפרה בוטה. נקבע כי מעשיו של סמל אזריה מצביעים על כישלון ערכי חמור, וכי לכל אורך השתלשלות ההליכים סמל אזריה לא קיבל עליו אחריות למעשה ולא הביע שמץ הרהור או פקפוק בנכונות התנהגותו. משכך, הוחלט כי אין בערעור ההגנה לעניין חומרת העונש ממש, והוא נדחה על דעת כל השופטים.

בעניין ערעור התביעה על קולת העונש התפלגו דעות השופטים. **רוב השופטים** בערכאת הערעור קבעו, כי הגם שעונש המאסר בפועל מקל, בשל הצטברות נסיבות אשר קשורות בביצוע העבירה ובסמל אזריה, יכול העונש לעמוד במבחן הערעור ואין להתערב בו. שופטי הרוב הבהירו כי אף שמעשיו של סמל אזריה פגעו פגיעה של ממש בערך קדושת החיים ובערך טוהר הנשק, נקבצו בעניינו מספר לא מבוטל של נסיבות ייחודיות המצדיקות להקל עימו: לירי קדם פיגוע דקירה חמור; היה זה האירוע המבצעי הראשון שבו השתתף סמל אזריה; דובר בזירה מורכבת שהמפקדים לא ניהלו היטב; הן לפני הירי והן לאחריו. השופטים ציינו עוד כי האירוע התרחש בתקופה מתוחה ורווית טרור, ולאחר שהתקבלה

אלאור לשנה וחצי מאסר

בית הדין הצבאי גזר את דינו של סמל אלאור אזריה, שהורשע בהריגת מחבל פצוע. השופטת אל"מ מאיה הלר: "הערך העיקרי שנפגע כאן הוא קדושת החיים". עם זאת קבעה כי "היה בסיטואציה מורכבת". יואב זיתון, יוהנתן בניה, איתי בלומנטל, שחר חי ואסף זגריזק 21.02.17

מתוך כתבה באתר ynet, 21 בפברואר 2017

הותר לפרסום: זהו החייל שמואשם בהריגת המחבל בחברון

הוא סיים בהצלחה קורס חובשים קרביים ואף קיבל הצטיינות על תפקודו. אביו שירת 30 שנה במשטרה והתנדב עם חיילים שהסתכנו בפלילים, אך בנו אלאור אזריה הסתבך יותר כשירה למוות במחבל שהיה מנוטרל על הקרקע. איתי בלומנטל ויואב זיתון פורסם: 18.04.16

מתוך כתבה באתר ynet, 18 באפריל 2016

**בית הדין דחה את
ערעור אלאור אזריה
והרשיע אותו בהריגה;
העונש יישאר על כנו
השופטים קבעו כי השינויים
בגורם אזריה מצביעים על
חוסר מהימנות ומתחו ביקורת
על התבטאויות אישי ציבור ■
העונש נותר 18 חודשי מאסר,
אך שני שופטים בדעת מיעוט
ביקשו להחמירו ■ נשיא בית
הדין אמר כי "הירי נעשה
ממניע נקמני" והוסיף
ש"מידת הפגיעה בשל מעשי
הנאשם בערכים רבה"**

30.07.2017
גילי כהן

מתוך כתבה באתר ynet, 30 ביולי
2017

התרעה ממשית על פיגוע; סמל אזריה עצמו היה שרוי בשגרה תובענית ואינטנסיבית, ומילא משימות רבות. נקבע כי לזכותו של אזריה עומדים שירותו הצבאי התורם, הטלתה שנגרמה למשפחתו ופרק הזמן הארוך שבו שהה במעצר פתוח. בהתאם לכך פסקו שופטי הרוב כי **אין להתערב בעונש שקבע בית הדין המחוזי**, וכי יש להותיר על כנו את העונש שהוטל על אזריה - 18 חודשי מאסר בפועל.

שופטי המיעוט סברו כי יש להחמיר בעונש המאסר בפועל ולהעמידו על 30 חודשי מאסר. שופטים אלה הדגישו כי "אובדן חיים שלא כדרך הטבע, יהא טיבו של הקורבן אשר יהא, הוא תוצאה חמורה ביותר ובלתי מתקבלת על הדעת בחברה מתוקנת". הם ציינו כי אופן הירי מצביע על דרגת החומרה הגבוהה ביותר של עבירת ההריגה, שכן סמל אזריה בחר לעשות דין לעצמו ולהפך בראש חוצות את הוראות הפתיחה באש שהכיר היטב. שופטי המיעוט סברו כי דעת הרוב בבית הדין המחוזי לא העניקה את המשקל הראוי למידת אשמתו של אזריה - הכוונה להרוג. גם שופטי המיעוט סברו כי ראוי להתחשב בתרומתו של סמל אזריה בשירותו הצבאי כלוחם, אך כל אלה, לטעמם, הצדיקו להעמיד את עונש המאסר בפועל על 30 חודשים.

ערעור התביעה על קולת העונש נדחה אפוא בדעת רוב.

סמוך לאחר מתן גזר הדין החל אזריה לרצות את עונש המאסר בפועל, ובד בבד הגיש לרמטכ"ל בקשה להמתקת עונשו. ב־27 בספטמבר 2017 החליט הרמטכ"ל רב־אלוף גדי איזנקוט לקצר את עונשו של אזריה ולהעמידו על 14 חודשים. בהחלטתו קבע הרמטכ"ל כי בראייתו הייתה התנהגותו של סמל אזריה פסולה וסתרה את פקודות הצבא ואת ערכי צה"ל, וכי הוא רואה בחומרה את הכשלים שנפלו במעשיו של סמל אזריה ואת הסטייה שהם מגלמים מערכי צה"ל. לנגד עיני הרמטכ"ל עמדה אף העובדה שסמל אזריה לא קיבל עליו אחריות למעשה ולא הביע חרטה. עם זאת מצא הרמטכ"ל להתחשב בשיקולי חסד ורחמים, ולהביא בחשבון את עברו של סמל אזריה כחייל, לוחם בזירה במציעת.

סמל אזריה פנה גם אל נשיא המדינה בבקשה לחון אותו ולהקל בעונשו; ב־19 בנובמבר 2017 החליט נשיא המדינה לדחות את הבקשה. הנשיא הבהיר כי סמל אזריה זכה להקלות הן בערכאות השיפוט שדנו בעניינו והן מידי הרמטכ"ל, וכי הקלה נוספת בעונש תפגע בחוסנם של צה"ל ושל מדינת ישראל. בהחלטת הנשיא צוין עוד כי הובאה בחשבון העובדה שסמל אזריה עתיד לעמוד לפני הוועדה לעיון בעונש, שתשקול את קיצור עונשו. ואומנם, ב־19 במרץ 2018 הורתה הוועדה לעיון בעונש כי אזריה ישוחרר בתום ריצוי שני שלישים מתקופת מאסרו:

"נקודת האיזון הנכונה [...] בהינתן התנהגותו החיובית של המבקש בבסיס הכליאה; לנוכח קביעתנו כי אין בשחרורו משום סכנה קונקרטית לשלום הציבור; וכן מתוך התחשבות בעמדת הפצ"ר, אשר אינו מתנגד לשחרורו המוקדם של המבקש עם תום ריצוי שני שלישים ממאסרו - היא כי אכן המבקש יזכה לאותה המתקה בעונשו, הנהוגה ומקובלת במקרים דומים".

מר/16/182 **התובע הצבאי נ' סמל אזריה** (2017)
אב"ד: אל"ם הלר; שופטים: אל"ם ווהבי, סא"ל סיטבון

ע/17/18,21 **סמל אזריה נ' התובע הצבאי הראשי**;
פסק הדין ניתן ביום 30 ביולי 2017; אב"ד: האלוף פיללס, נשיא בית הדין;
שופטים: האלוף אייזנברג, תא"ל פלד; אל"ם פליטמן, אל"ם סגל

עבירות מין ופגיעה בפרטיות בעידן הדיגיטלי

הטכנולוגיה והשפעתה על עבירות מין ופגיעה בפרטיות

מאז תחילת שנות האלפיים התפתחה הטכנולוגיה של מכשירי הטלפון הניידים התפתחות ניכרת. בעבר מצלמות וידאו היו זמינות למעטים בלבד ומסורבלות לשימוש, ואילו בשנים האחרונות מכשירי הטלפון הניידים משמשים גם כמצלמות דיגיטליות משוכללות, ומאפשרים לכל אדם כמעט לצלם בנקל סרטונים באיכות גבוהה, לשמור אותם באופן זמין ונגיש ולשתפם עם אחרים במרשתת וברשתות החברתיות.

למרבה הצער, **נלוות להתפתחות טכנולוגית זו משמעויות שליליות ביותר בתחום עבירות המין והפגיעה בפרטיות**. מערכת המשפט בכלל, ומערכת המשפט הצבאית בפרט, נדרשו בשנים אלה להתמודד עם "משפחה" חדשה של עבירות מין ופגיעה בפרטיות שנעשות באמצעים דיגיטליים דוגמת מכשירי טלפון ניידים, ועבירות אלה הפכו לחזון נפרץ.

אחד התיקים הראשונים מסוג זה שהגיעו לדיון בבית דין צבאי הוא עניין **גבאי**. רב"ט גבאי, לוחם בפלוגה מעורבת של לוחמים ולוחמות, צילם יחד עם חייל אחר עשרות סרטונים ותמונות של חיילות בעת ששהו במקלחות. בהמשך שיתפו השניים את הסרטונים עם שני חיילים נוספים והעבירו את כל החומרים למחשב. בבית הדין הצבאי המחוזי הורשע רב"ט גבאי על פי הודאתו בעבירות של פגיעה בפרטיות ושל שיבוש מהלכי משפט, והוטלו עליו 60 ימי מאסר בפועל, מהם 25 ימים בכליאה ממשית והיתרה בעבודה צבאית. בדונו בערעור התביעה הדגיש בית הדין הצבאי לערעורים את הפגיעה החמורה בפרטיותו ובכבודו של החיילות. כן הודגשה הפגיעה הקשה בערכי צה"ל בכלל ובערך הרעות בפרט, וכן באמון הציבור בצה"ל. בשל כל אלה סברו שופטי בית הדין הצבאי לערעורים כי יש להחמיר עם רב"ט גבאי, והטילו עליו ארבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל (ע/55/06 **התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט גבאי** (2006)).

התייחסות לעבירות פגיעה בפרטיות כאל עבירות מין

לחיילים שנכשלו במעשים מעין אלה יוחסו תחילה סעיפי עבירה מחוק הגנת הפרטיות. עם השנים השתנתה התפיסה המשפטית; הובן כי הפגיעה הנובעת ממעשים אלה רחבה מפגיעה בפרטיות וכי לעיתים מתקיימים בהם יסודותיהן של חלק מעבירות המין. בשנת 2014 תוקן החוק למניעת הטרדה מינית, ונקבע בו כי פרסום תצלום, סרט או הקלטה של אדם, המתמקד במיניותו, בנסיבות שבהן הפרסום עלול להשפיל את האדם או לבזותו, עשוי לעלות כדי **הטרדה מינית**. נוסף על כך, חל שינוי במדיניות ההעמדה לדין של התביעה הצבאית, והיא החלה לייחס לחיילים שנכשלו במעשים אלה עבירות של **מעשה מגונה** לפי חוק העונשין. שינוי מדיניות זה זכה לדיון נרחב בעניין **שרון**, קצין בבסיס ההדרכה של אמ"ן שהודה כי צילם באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו חיילות מיחידתו דרך חלון מבנה המקלחות וחלונות חדרי המגורים, כ־17 סרטונים שונים וכ־62 תמונות. סגן שרון הודה בעבירות של פגיעה בפרטיות והתנהגות שאינה הולמת, אך טען כי הצילומים לא נעשו מתוך מטרה של **גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים** (היסוד הנפשי הנדרש לעבירת מעשה מגונה), ולכן אין להרשיעו בעבירה של מעשה מגונה.

בית הדין הצבאי לערעורים אישר את קביעותיו של בית הדין המחוזי, ודחה את גרסתו של סגן שרון. נקבע כי נסיבות המקרה מצביעות על כך שמעשיו של הקצין **נעשו לשם סיפוק היצר המיני**. לפיכך הורשע סגן שרון בעבירה של **מעשה מגונה**, והוטלו עליו ארבעה וחצי חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי והורדה לדרגת טוראי (ע/40/17 **סגן שרון נ' התובע הצבאי הראשי** (2017)).

הוחמר עונשו של חייל שצילם חיילות מתקלחות

בית הדין הצבאי לערעורים החמיר בעונשו של חייל מפלוגת אב"כ, שצילם חיילות בזמן שהתקלחו. השופטים, בראשות האלוף ישי בר, גזרו על החייל ארבעה חודשי מאסר בפועל, במקום 25 ימים שנגזרו עליו בבית הדין הצבאי של מפקדת זרוע היבשה. "מעשיו נלוזים, הוא פגע פגיעה ממשית, קשה ומכוערת בחברותיו-אחיותיו לנשק... ביזה אותן בראש חוצות ומוסס את הדבק המחבר בין כלל לוחמי צה"ל, כתבו השופטים. פורסם: 10.05.06

מתוך כתבה באתר ynet, 10 במאי
2006

חוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998

הפרדה מינית 3. (א) הטרדה מינית היא והתנכלות כל אחד ממעשים אלה:
(א5) פרסום תצלום, סרט או הקלטה של אדם, המתמקד במיניותו, בנסיבות שבהן הפרסום עלול להשפיל את האדם או לבזותו, ולא ניתנה הסכמתו לפרסום.

החוק למניעת הטרדה מינית (תיקון מס' 10),
התשע"ד-2014

התרעה ממשית על פיגוע; סמל אזריה עצמו היה שרוי בשגרה תובענית ואינטנסיבית, ומילא משימות רבות. נקבע כי לזכותו של אזריה עומדים שירותו הצבאי התורם, הטלתה שנגרמה למשפחתו ופרק הזמן הארוך שבו שהה במעצר פתוח. בהתאם לכך פסקו שופטי הרוב כי **אין להתערב בעונש שקבע בית הדין המחוזי**, וכי יש להותיר על כנו את העונש שהוטל על אזריה - 18 חודשי מאסר בפועל.

שופטי המיעוט סברו כי יש להחמיר בעונש המאסר בפועל ולהעמידו על 30 חודשי מאסר. שופטים אלה הדגישו כי "אובדן חיים שלא כדרך הטבע, יהא טיבו של הקורבן אשר יהא, הוא תוצאה חמורה ביותר ובלתי מתקבלת על הדעת בחברה מתוקנת". הם ציינו כי אופן הירי מצביע על דרגת החומרה הגבוהה ביותר של עבירת ההריגה, שכן סמל אזריה בחר לעשות דין לעצמו ולהפר בראש חוצות את הוראות הפתיחה באש שהכיר היטב. שופטי המיעוט סברו כי דעת הרוב בבית הדין המחוזי לא העניקה את המשקל הראוי למידת אשמתו של אזריה - הכוונה להרוג. גם שופטי המיעוט סברו כי ראוי להתחשב בתרומתו של סמל אזריה בשירותו הצבאי כלוחם, אך כל אלה, לטעמם, הצדיקו להעמיד את עונש המאסר בפועל על 30 חודשים.

ערעור התביעה על קולת העונש נדחה אפוא בדעת רוב.

סמוך לאחר מתן גזר הדין החל אזריה לרצות את עונש המאסר בפועל, ובד בבד הגיש לרמטכ"ל בקשה להמתקת עונשו. ב-27 בספטמבר 2017 החליט הרמטכ"ל רב-אלוף גדי איזנקוט לקצר את עונשו של אזריה ולהעמידו על 14 חודשים. בהחלטתו קבע הרמטכ"ל כי בראייתו הייתה התנהגותו של סמל אזריה פסולה וסתרה את פקודות הצבא ואת ערכי צה"ל, וכי הוא רואה בחומרה את הכשלים שנפלו במעשיו של סמל אזריה ואת הסטייה שהם מגלמים מערכי צה"ל. לנגד עיני הרמטכ"ל עמדה אף העובדה שסמל אזריה לא קיבל עליו אחריות למעשה ולא הביע חרטה. עם זאת מצא הרמטכ"ל להתחשב בשיקולי חסד ורחמים, ולהביא בחשבון את עברו של סמל אזריה כחייל, לוחם בזירה מבצעית.

סמל אזריה פנה גם אל נשיא המדינה בבקשה לחון אותו ולהקל בעונשו; ב-19 בנובמבר 2017 החליט נשיא המדינה לדחות את הבקשה. הנשיא הבהיר כי סמל אזריה זכה להקלות הן בערכאות השיפוט שדנו בעניינו והן מידי הרמטכ"ל, וכי הקלה נוספת בעונש תפגע בחוסנם של צה"ל ושל מדינת ישראל. בהחלטת הנשיא צוין עוד כי הובאה בחשבון העובדה שסמל אזריה עתיד לעמוד לפני הוועדה לעיון בעונש, שתשקול את קיצור עונשו. ואומנם, ב-19 במרץ 2018 הורתה הוועדה לעיון בעונש כי אזריה ישוחרר בתום ריצוי שני שלישים מתקופת מאסרו:

"נקודת האיזון הנכונה [...] בהינתן התנהגותו החיובית של המבקש בבסיס הכליאה; לנוכח קביעתנו כי אין בשחרורו משום סכנה קונקרטיית לשלום הציבור; וכן מתוך התחשבות בעמדת הפצ"ר, אשר אינו מתנגד לשחרורו המוקדם של המבקש עם תום ריצוי שני שלישים ממאסרו - היא כי אכן המבקש יזכה לאותה המתקה בעונשו, הנהוגה ומקובלת במקרים דומים".

מר/16/182 **התובע הצבאי נ' סמל אזריה** (2017)
אב"ד: אל"ם הלר; שופטים: אל"ם ווהבי, סא"ל סיטבון

ע/17/18,21 **סמל אזריה נ' התובע הצבאי הראשי**;
פסק הדין ניתן ביום 30 ביולי 2017; אב"ד: האלוף פיילס, נשיא בית הדין;
שופטים: האלוף אייזנברג, תא"ל פלד; אל"ם פליטמן, אל"ם סגל

**בית הדין דחה את
ערעור אלזור אזריה
והרשיע אותו בהריגה;
העונש יישאר על כנו**
השופטים קבעו כי השינויים
בגרסת אזריה מצביעים על
חוסר מהימנות ומתחו ביקורת
על התבטאויות אישי ציבור ■
העונש נותר 18 חודשי מאסר,
אך שני שופטים בדעת מיעוט
ביקשו להחמירו ■ נשיא בית
הדין אמר כי "הירי נעשה
חמניע נקמני" והוסיף
ש"מידת הפגיעה בשל מעשי
הנאשם בערכים רבה"

30.07.2017
גילי כהן

מתוך כתבה באתר ynet, 30 ביולי
2017